

Glossa

Tu has de ser un capellà molt diferent

Xavier Novell, bisbe de Solsona

Diumenge passat, vaig ordenar el primer prevere del meu pontificat. Feia més de sis anys que no hi havia cap ordenació presbiteral al nostre bisbat. Si no hi ha sorpreses, no tindrem una nova ordenació fins d'aquí 5 anys. Tenint present el nombre de sacerdots que han hagut de retirar-se des d'aleshores i els que ho faran fins a la propera ordenació, imagineu-vos quin canvi que tenim al davant. No és d'estranyar, doncs, que acabés el meu sermó d'ordenació així:

“La majoria dels que omplen aquest presbiteri varen ser ordenats per a ser enviats a una parròquia a treballar de valent en el manteniment i creixement de la vida cristiana dels qui hi habitaven [...].

Alguns fórem ordenats quan la deserció de batejats, després de la primera comunió o després de la confirmació, era de tal magnitud que urgia treballar per aturar-ho. Ja vèiem que això era una tasca ingent fora de l'abast de les soles forces d'un clergat migrat per la llarga crisi vocacional postconciliar. Calia associar-hi els laics.

Els darrers ordenats i especialment tu, benvolgut Abel, ets convocat a aquest ministeri enmig d'un desafiament encara més gran: multituds sense cap contacte amb la fe, sense haver rebut cap sagrament, crescudes en un context cultural hostil al cristianisme i, particularment, a l'Església; a més, un temps de greu escassetat de clergat, de comunitats empobrides i envellides.

Abel, tu no seràs rector d'una parròquia a l'estil del que sempre has vist. Quan tornis de Roma, evidentment aniràs a una parròquia, però la teva tasca no serà mantenir el poc que hi hagi de catequesi infantil, de pastoral caritativa, mirant de fer un grupet d'adolescents, visitant

els malalts i atenant, com fins ara, els que es morin i els pocs que demanin batejar o casar-se. No! La teva tasca urgent serà engendrar, amb els més propers i visionaris, una acció de primer anunci, que susciti conversions i que engendri una comunitat de deixebles missioners. Sense demores, hauràs de compartir amb ells allò que s'acaba però que convé atendre dignament i com a oportunitat evangelitzadora. Alhora, hauràs de deixar tantes coses a les seves mans, conservant allò més sacerdotal que avui reps: la celebració dels sacraments, especialment de la reconciliació i de l'eucaristia; la predicació; i el guiatge de la comunitat. Tot això, prompte a marxar a una altra parròquia per a fer el mateix. Tu seràs un apòstol itinerant, com la resta dels teus companys que no vulguin deixar marcir el seu ministeri enmig del desànim”.

Tant de bo que molts dels que llegiu aquesta glossa feu el propòsit de sumar-vos a aquest canvi, almenys, entenent, acceptant i encomanant aquesta nova manera de ser capellà.

